

enten i Henseende til Alder eller i Henseende til Summens Størrelse — som sagt, helst det sidste. Hvis det kan nytte noget, ere vi særdeles villige dertil. Men ved at høre de nævnte ærede Medlemmer udtale sig, fik jeg det bestemte Indtryk, at det, som er i Bejæn med disse Understøttelser, naar alt kommer til alt, er dette, at det her drejer sig om Smaaafolk paa Land og i By, medens de Herrer tænke paa Folk i helt andre Stillingen. Efter den Maade, hvorpaa de Herrer udtalte sig, er det en Betragtning, som man ikke kan være blind for. — Maa jeg saa til Slutning takke det ærede Medlem for Lyngby for den Anvisning, han gav de kommunale Raad paa at bruge Alderdomsforørgelsesloven. Jeg tror, at Landets kommunale Raad ville vide, at vurdere en saadan Anvisning efter Fortjeneste og at gennemstue den ophøjede Visdom, som ligger deri. Det var jo nemlig ganske simpelt en Anvisning paa en illoyal Udførelse af Alderdomsforørgelsesloven, thi de kommunale Raad ere efter Loven ikke berettigede til at tage særlige personlige Hensyn til den ene eller den anden Side. De ere ikke berettigede til at eftergive gamle Krigere nydt Fattighjælp forud for andre, lige saa lidt som til at foretrække dem ved Uddelingen af Alderdomsunderstøttelser. Jeg tror derfor, som sagt, at de kommunale Raad ville vide at vurdere det ærede Medlems Anvisning efter Fortjeneste.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds har Ødet for en kort Bemærkning.

Colding: Det ærede Medlem udtalte, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) — han er ikke til Stede i Djebliffet, men jeg kan tale paa hans Vegne — og jeg ikke følte saa varmt for Smaaafolk som, naar der var Tale om de bedrestillede Interesser. Hvorledes tør egentlig den ærede Taler paastaa dette og med hvilken Ret? Hvis han kan bevise specielt for mit Vedkommende, da jeg er til Stede her, at jeg en eneste Gang i Udvalget eller andre Steder har talt med mere Varme for velstillede end for mindre velstillede, saa skal han have Ret til at sige det her, men det kan han ikke. I det hele taget synes jeg ikke, at vi skulle benytte dette Forslag til ude i Befolkningen at vække en Følelse af Misnøje med den ene eller anden Afstykning af Partigrupperne her, thi dertil er dette Spørgsmaal for godt. Vil det ærede Medlem, der nu satte sig, endelig have, at der skal arbej-

des her i Salen paa dette Forslag for at saa det i en saadan Form, at det kan blive til Lov og derved blive til Nytte for dem, han ønsker at gavne, saa burde han mindst anslaa saadanne Strengte, thi de kunne kun vække Antipati og ikke Sympati for den ærede Ørdsfører og for den Sag, han ønsker at støtte. Paa den Maade støtter han den kun ilde og paa en uforeft Maade.

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) Ørdet.

Bluhme: Til det ærede Medlem, som nu satte sig, vil jeg sige, at jeg, der har haft den Ære at indbringe dette Lovforslag i en lidt anden Form to Gange tidligere og ligeledes et Forslag til Forbedring af Invalidernes Raar, ubetinget kan udtale, at jeg har fundet Støtte hos det ærede Medlem for Lyngby (Colding), men derimod kan jeg paa samme Tid udtale, at jeg har fundet en meget bestemt Modstand mod de Lovforslag i Lighed med dette, som jeg har haft den Ære at indbringe, fra den Side som det ærede Medlem tilhører. Der blev fra Højres Side under Debatten om Invalideloven gjort alt muligt for at imødegaa de Lovforslag, der fra vor Side kom frem om Forbedring af Invalidernes Raar, og der blev gjort en juridisk Spidsfindighed gældende for at forklare, at Invalideloven ikke tillod, at man gif videre, end man hidtil var gaaet. Og hvad de gamle Krigere angaar, behøver jeg jo kun at henvise til Forhandlingerne for at vise, hvorledes netop de samme Argumenter som i Dag bleve førte frem den Gang om, at man maatte være meget forsigtig, for dels kunde Statskassen ikke taale en forøget Udgift, og dels var det aldeles utilladeligt, om man kom til at give til en Mand, som ikke havde været i Krig, og saaledes ikke kunde siges at have delt Krigsfaren; man skulde vel være sig for at tage den Slags Folk med. Nogen stærk Sympati er der altsaa ikke kommet frem fra den Side, det ærede Medlem tilhører, men jeg indrømmer, at det ærede Medlem stod trofast ved vor Side, naar de Sager vare fremme.

Ørdsføreren for Forslagsstillerne (Vohmann): Det er saa langt fra, at jeg har villet udtale nogen Tvivl om det ærede Medlem for Lyngbys (Colding) personlig gode Vilje og gode Følelse, at jeg netop har den allerbedste og største Forestilling om det ærede Medlem i saa Henseende.